

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 153**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2311a

Torsdag.

Käraste,

Du har jag läst det och jag är nöjd med alltihop utom
med handlingen och Tensins berättelse, som jag tycker, att du
inte har gjort dramatiskt uttryck nog. Ja, det
vill säga, jag tycker, att allt, som står där gämnas
kan vara, om du tycker, att du vill ha det så.
Jag undrar dock om du inte redan ha sagt
just den politiska saken till varandra förest i
sjelen och då tror jag inte att det skulle skada det
ströket litet av det politiska, men däroft vill
jag nu ha kärlek, en arbetsgång om kärlek och
att hon skulle förbransa honom i hennes ^{hymn} ~~tycke~~ ^{tycke} ~~ä-~~
ganthet.

Låt mig nu, att jag har gjort ett litet förslag
till hur jag tycker att scenen skulle slutas. Det är
bara för att du skall förstå vad min mening är.
Det är så förklarligt snart att påstå det på annat
sätt. Stilen är ju inte riklig heller, så att det är
inte någon mening, att det skulle duga att användas
direkt, det är bara därför att jag, när jag inte kan
räkna dig inte är i stånd att på annat sätt göra
tydligt hur jag hade drömt mig att en sådant scen
skulle skrivas. Du kan ju fråga Betty om hon
inte tycker, att det behövs något dylikt utom att nämna
na, att det är mitt förslag. Du kanske tycker att
det är för ofint, av henne, men tänk på att hon är
nått elak av naturen och mycket retat för tillfället.
Skulle det inte vara en givlig hämska att på allmog
du kan nu avstå denna ord i ögonen. Ni kanske
min kärlek, men nu har ni förlorat den, det är
hämnet. Och teatern behöver grova medel. Du vill
detsamma, men du vill inte tala ut i denna pjäs.
Jag vet inte rätt varför.

Amars är jag nå nöjd med Adolf Fredrik,

mitt förälska och så njeren vare färdig och vi alla bleve nöjda med den. Det är ju på så sätt, vilket, som fattas nu och allt det som är gjort, förlåt eller delvis.

namn har blivit en riklig Adolf Frederik med grevinnan Tennie och med de andra två bara de få vara litet passionerade. Och så skulle Tennie vara som en särad och dödssträffet i den sista scenen. Kan du du kunde sätta in något, som rikligt förtydligade detta.

Jag tror inte, att du behöver ändra på det föregående och du inte skulle vilja sätta in ett par repliker i samtalet i guvernörsvåningarna mellan grevinnan och Tennie. Det skulle vara detta, att grevinnan sade till Tennie, att hon inte skulle ta mig så djupt av det unga kockets misshandlar över drottningens giftermålet. "Vi skulle stålla in en maskeradbal, min värd, skall du säga, "så glömma de alltsammans". Men naturligtvis får du sedan slutet när är beslutat på egen hand mening för mening för att få alltsammans att passa in på detta.

Jag är verkligen nå uttryckligen för mitt förnöje, att du skulle ta det illa upp, så jag någor knappt nämnda det. Men du förstår väl, att jag inte räknar mig som dramatiker och du är ju inte nå fullt färdig du heller, så det är inte nå farligt ju om vi hjälpa varandra. Jag tror inte, att jag skulle bli utd och jag finns hjälp av dig i en pjäs. Det är som vara det inte rikligt allvar. Men det är det bästa för dig. Bli i alla fall inte ledsen på mig.

Skurscholdet så är det min bestämde mening att något i denna väg bör förändras i denna scen.

Jag har skrivit om Mathilda Wrede i en Rubrik, som sigend de jag skrivat skall gå ut. Det för jag ingenting för, men det vore roligt om det inte bleve alldeles begravet.

Allt förstås av turken som väntat. Mina glädjehrop i denna brevet kommer förhålligt. Ah så det vore roligt om du kunde utvärda